

MAARTEN VAN ROSSEM

‘Veel dingen
vind ik kletsboek,
maar wandelen
niet’

Hij heeft het imago van een mopperkont, die knorrend door het leven gaat. Íets is daarvan waar, maar lang niet alles, ontdekken we wandelend met Maarten van Rossem tijdens zijn dagelijkse rondje in Utrecht.

Een koekje bij de thee, lampenslingers in de bomen, een fijn plekje op het terras van restaurant Wilhelminapark. De serveerster knikt naar Maarten, een blik van herkenning. Op wat donkere wolken na lijkt er geen vuiltje aan de lucht. Maar om 14.50 uur gaat het regenen, ontdekt Maarten op zijn telefoon. Waarom hij dat helemaal niet erg vindt, er zelfs naar uitkijkt, horen we later, op zijn dagelijkse rondje door het park.

Waar kennen we Maarten van?

We kennen Maarten van Rossem (77) als historicus, Amerika-kenner en jurylid bij De Slimste Mens. Hij wandelt met broer Vincent en zus Sis in de tv-serie ‘Hier zijn de Van Rossems’ door Nederlandse steden. Ook heeft hij een eigen tijdschrift: Maarten!

Lullig tempo

Eerst kruipt er een monster van een blaadjesmachine voorbij, ronkend, slurpend en blazend. Maarten, luid: ‘Waar je ook maar bent, er is overal een onbeschrijflijke hoeveelheid kabaal. Sta je midden in het overweldigend leuke, heuvelachtige landschap van Limburg, met van die bomen en zo’n kapelletje en zo, komen er driehonderdvijftig motorfietsen voorbij, een rally.’ De blaadjesmachine druipt af. ‘Ik ben een mopperkont, klopt. En veel dingen vind ik evidente kletsboek, maar wandelen niet. Een van de grote voordelen van wandelen is dat je gedachten de vrije loop kunnen

**TIPS
VAN
MAARTEN**

MIJN DRIE FAVORIETE WANDELINGEN IN DE STAD UTRECHT ZIJN:

1. Stadswandeling Utrecht, 9 km, langs de highlights van het oude centrum, gratis downloaden op <https://bit.ly/centrumroute>.
2. Wandelingen door de stadsnatuur van Utrecht, zoals het Zocherpark, het Griffpark, de Hortus. Variërend in lengte, je rijgt zelf het groen aaneen, zie: <https://bit.ly/ontdekroutes>.
3. Groene Wissel Utrecht, ook langs onbekend Utrecht, o.a. via slingerpaadjes over wildakker met imkerij, 14 km, <https://bit.ly/groenewissel>.

nemen. Als je wandelt, kun je rommelig denken en dat is ontzettend nuttig. Alle denkbare onderwerpen en oplossingen komen voorbij. Hoe dat kan? Je let op je omgeving waardoor je ontspant, rondje linksom, rechtsom, en in de tussentijd denk je bijvoorbeeld de eerste regel van je stukje dat je moet schrijven.' Het wandelen begon al op zijn veertiende. 'Dat was in Wageningen, waar ik ben opgegroeid. Vrij forse wandelingen waren dat, met mijn beste vriend van school. Dan praatten we over van alles en nog wat, maar nooit over meisjes bijvoorbeeld. We waren een beetje nerderige types. Ook in zijn Utrechtse studententijd wandelde Maarten, vooral 's nachts. 'Dan ging ik om elf uur naar buiten, wandelen langs de singel. Maar of je dat wandelen kunt noemen? Echte wandelaars maken van die verwoede bewegingen, ik niet. Ik wandel in relatief lullig tempo en naarmate ik

ouder ben geworden is dat ook wat lulliger geworden.'

In het park

Lullig of niet, we wandelen. En dan ook nog in een park met een koninklijke naam, het Wilhelminapark, en dat voor een republikein als Maarten. 'Met die naam kan ik wel leven. Het park is geopend in 1898 toen Wilhelmina de troon besteeg. Het park is relatief klein, er staat veel druk op. Zevenentwintig gymnastiekclubs die hier elke avond bij elkaar komen. En veel bbq'ers. Dan stijgen er enorme rookwolken op, van de verbrande karbonaadjes. Dan ben ik blij als er een druppeltje valt.' Vooral ergernis om herrie en rommel dus? 'Nee hoor. Het is een fijne plek. Er zitten hier ontzettend veel vogels in het park. Vinken, pimpelmezen, roodborsten. Allemaal erg voor de hand liggende vogeltjes. Soms hoor je ook een uil roepen. En we hebben een nieuwkomer, de halsbandparkiet. Een exoot, maar een hartstikke leuk beest. De nijlgans zit hier ook, de meest succesvolle broeder in dit park, elk jaar zeven jongen. Wandel je te dichtbij, dan gaan die volop in de aanval, net gevederde pantserdivisies.' Ook boomklevers en boomkruipers leven in het park, meldt een natuurinformatiebord. 'En spechten. Die zie je niet zo vaak, maar goed, leuk ensemble toch? De kauwtjes ontbreken. Op de Rembrandtkade vind je die, zitten ze te vergaderen op de kastanjabomen.'

Leuke stadswandelingen

'Al met al is Nederland een leuk vakantie-land, dat klopt. Ik ga altijd naar Texel, van kinds af aan al. In het najaar heb je er zulke prachtige heldere hemels. Ik wed dat er duizenden kinderen nog nooit de Melk-

weg hebben gezien. Daar moet je voor naar Texel of naar de Dordogne. Maar eigenlijk moet je nooit vertellen waar de leuke plekken zijn. Ik wou eerder reclame maken voor de stadswandeling. Kijk eens op de plattegrond van je stad en dan zie je dat je vaak hele leuke wandelingen kunt maken. Hier dus in het Wilhelminapark. Dat verbind je met de Maliebaan verderop, en daar voorbij het Zocherpark, allemaal leuk.'

We passeren een vijver, staan stil bij een perkje. Overal bordjes met uitleg. 'Het kost wat onderhoud, zo'n park. En als de mens verdwijnt, wat-ie overigens niet doet, is alles binnen tien jaar overwoerd. Dan lopen de reeën hier door het park, waar ze

'Kijk eens op de plattegrond van je stad, dan zie je dat je vaak leuk kunt wandelen'

nu gymnastieken. Zetten ze hun tas neer met een gettoblaster erin, waar de meest afschuwelijke muziek uitkomt. Of ze komen met een groepje tai chi'en. Er is een dame die me altijd vraagt of ik meedoe. Wonderlijk, alsof je alleen gelukkig kan worden als je aan power yoga doet. Ik hou het graag bij wandelen.'

←
SCAN VOOR EEN
TOP 10 VAN ANWB
STADSWANDELROUTES

WAAR ZIJN WE?

Het Wilhelminapark is een monumentaal stadspark, geopend in 1898, in het oosten van Utrecht. Centraal in het park ligt een grote vijver met een fontein, met daaromheen grasvelden, bloemenperken en bosschages. Het park is vrij klein, maar wie graag langer wandelt, kan het verbinden met de Maliebaan en het Zocherpark – 'allemaal even leuk', volgens Maarten.

